

14199/14

(OR. en)

PRESSE 518
PR CO 49

KOMUNIKAT PRASOWY

3337.. posiedzenie Rady

Rolnictwo i rybołówstwo

Luksemburg, 13 października 2014 r.

Przewodniczący **Maurizio MARTINA**
minister ds. polityki rolnej, żywnościowej i leśnej

P R A S A

Główne wyniki posiedzenia Rady

Rybołówstwo

Rada osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie **uprawnień do połowów na rok 2015 dotyczących pewnych stad ryb w Morzu Bałtyckim**. Przy ustalaniu, jakie ilości ryb z konkretnych stad można złowić, uwzględniono dostępne opinie naukowe oraz, po raz pierwszy, przepisy wprowadzone niedawno w ramach zreformowanej wspólnej polityki rybołówstwa, np. przepis dotyczący obowiązku wyladunku oraz przepis dotyczący maksymalnego podtrzymywalnego połowu.

Przewodniczący Rady, Mauricio Martina, podkreślił, że „rozporządzenie dotyczące TAC i kwot dla Morza Bałtyckiego jest pierwszym tego rodzaju aktem omawianym po wejściu w życie nowej wspólnej polityki rybołówstwa. Jest zatem ważnym narzędziem jej wykonania, zważywszy na wszystkie nowo wprowadzone rozwiązania.”

Ponadto ministrowie potwierdzili, że **rosyjskie embargo na unijne produkty rybołówstwa** wywrze wpływ na zarządzanie niektórymi z tych stad ryb.

Rada przeprowadziła również wymianę poglądów na temat **dorocznych konsultacji prowadzonych przez UE i Norwegię** oraz na temat **dorocznego posiedzenia komisji ICCAT**.

Rolnictwo

Rada omówiła wpływ i konsekwencje **rosyjskiego zakazu importu unijnych produktów rolnych**. Większość państw członkowskich uznała, że wprowadzone przez Komisję nadzwyczajne środki rynkowe odnoszące się do owoców i warzyw oraz sektora mleczarskiego są właściwe. Jednak, jeśli chodzi o sektor mleczarski, niektóre z krajów najbardziej dotkniętych tym zakazem wezwały do wprowadzenia dodatkowych środków, by załagodzić skutki znacznego spadku cen zaobserwowanego na rynku w tych krajach.

Ponadto Rada:

- przeprowadziła wymianę poglądów na temat sytuacji w zakresie afrykańskiego pomoru świń w UE;
- przeprowadziła debatę na temat wkładu sektora rolnego w śródkresowy przegląd strategii „Europa 2020”.

Ministrowie zostali także poinformowani o **kwestiach dotyczących międzynarodowego handlu produktami rolnymi**.

Inne punkty

*W następstwie porozumienia osiągniętego w pierwszym czytaniu z Parlamentem Europejskim Rada przyjęła rozporządzenie w sprawie **działań promocyjnych dotyczących produktów rolnych**. Rozporządzenie to odnawia ramy prawne odnoszące się do promowania unijnych produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich w kontekście bardzo dużej konkurencji, z którą UE ma dziś do czynienia.*

Maurizio Martina zauważył: „Przyjęcie nowych ram prawnych odnoszących się do działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich doprowadziło – moim zdaniem – do realizacji celu, jakim jest poprawa konkurencyjności rolnictwa w UE mająca prowadzić do większej równowagi.”

SPIS TREŚCI¹

UCZESTNICY	6
-------------------------	----------

OMAWIANE PUNKTY

RYBOŁÓWSTWO	8
Uprawnienia do połowów w Morzu Bałtyckim na rok 2015	8
Doroczne konsultacje UE–Norwegia dotyczące 2015 r.	10
Doroczne posiedzenie komisji ICCAT	11
ROLNICTWO.....	12
Śródkresowy przegląd strategii „Europa 2020”	12
Kwestie dotyczące międzynarodowego handlu produktami rolnymi	13
Afrykański pomór świń.....	14
Sprawy różne.....	15
– Wprowadzony przez Rosję zakaz dotyczący produktów rolnych pochodzących z UE.....	15
– Negocjacje na forum Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek	15
– Wprowadzony przez Rosję zakaz dotyczący produktów rybołówstwa pochodzących z UE	16
– Rosyjskie działania skierowane przeciwko statkowi rybackiemu z UE	16

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

ROLNICTWO

– Środki promocyjne dotyczące produktów rolnych	17
– Kontrola wydatków rolnych przeprowadzana przez państwa członkowskie.....	17
– Wykorzystywanie w nawozach organicznych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.....	17
– Umowa międzynarodowa w sprawie oliwy z oliwek – stanowisko UE	18
¹ • Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.	
• Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (http://www.consilium.europa.eu).	
• Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.	

POLITYKA HANDLOWA

- Umowa z Kolumbią i Peru – przystąpienie Chorwacji..... 18
- Porozumienie WTO w sprawie zamówień publicznych Czarnogóra i Nowa Zelandia..... 18

TRANSPORT

- Transport lądowy towarów niebezpiecznych 19

UCZESTNICY

Belgia:

Joke SCHAUVLIEGE
Willy BORSUS

flamandzka minister ds. środowiska, przyrody oraz kultury
minister ds. klasy średniej, samozatrudnionych, MŚP,
rolnictwa i integracji społecznej

Bulgaria:

Wasil GRUDEV

minister rolnictwa i żywności

Republika Czeska:

Jaroslava BENEŠ ŠPALKOVÁ

wiceminister rolnictwa

Dania:

Dan JØRGENSEN

minister żywności, rolnictwa i rybołówstwa

Niemcy:

Robert KLOOS

sekretarz stanu, Federalne Ministerstwo Żywności
i Rolnictwa

Estonia:

Keit PENTUS-ROSIMANNUS
Ivari PADAR

minister środowiska
minister rolnictwa

Irlandia:

Simon COVENEY

minister rolnictwa, żywności i gospodarki morskiej

Grecja:

Georgios KARASMANIS

minister rozwoju obszarów wiejskich i żywności

Hiszpania:

Isabel GARCÍA TEJERINA

minister rolnictwa, żywności i środowiska

Francja:

Alexis DURTERTRE

zastępca stałego przedstawiciela

Chorwacja:

Snježana ŠPANJOL

wiceminister rolnictwa

Włochy:

Maurizio MARTINA

minister ds. polityki rolnej, żywnościowej i leśnej

Cypr:

Nicos KOUYIALIS

minister rolnictwa, zasobów naturalnych i środowiska

Łotwa:

Jānis DŪKLAVS

minister rolnictwa

Litwa:

Virginija BALTRAITIENĖ

minister rolnictwa

Luksemburg:

Fernand ETGEN

minister rolnictwa, uprawy winorośli i ochrony
konsumentów, minister ds. kontaktów z parlamentem

Węgry:

György CZERVÁN

sekretarz stanu ds. gospodarki rolnej, Ministerstwo
Rozwoju Obszarów Wiejskich

Malta:

Roderick GALDES

sekretarz parlamentarny ds. rolnictwa, rybołówstwa i praw
zwierząt, Ministerstwo Zrównoważonego Rozwoju,
Środowiska i Zmiany Klimatu

Niderlandy:

Sharon DIJKSMA

minister rolnictwa

Austria:

Gregor SCHUSTERSCHITZ

zastępca stałego przedstawiciela

Polska:

Marek SAWICKI

minister rolnictwa i rozwoju wsi

Portugalia:

Assunção CRISTAS
Manuel PINTO DE ABREU

minister rolnictwa i gospodarki morskiej
sekretarz stanu ds. gospodarki morskiej

Rumunia:

Peter Tamas NAGY

sekretarz stanu, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

Słowenia:

Tanja STRNIŠA

sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa, Leśnictwa
i Żywności

Słowacja:

Lubomír JAHNÁTEK

minister rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich

Finlandia:

Petteri ORPO

minister rolnictwa i leśnictwa

Szwecja:

Sven-Erik BUCHT

minister rolnictwa

Zjednoczone Królestwo:

George EUSTICE

parlamentarny podsekretarz stanu ds. gospodarki rolnej,
żywności i środowiska morskiego, Ministerstwo
Środowiska, Żywności i Wsi
minister ds. wsi i środowiska

Richard LOCHHEAD

Komisja:

Maria DAMANAKI
Dacian CIOLOȘ

członek
członek

OMAWIANE PUNKTY

RYBOŁÓWSTWO

Uprawnienia do połowów w Morzu Bałtyckim na rok 2015

Ministrowie osiągnęli porozumienie polityczne w sprawie uprawnień do połowów na rok 2015 dotyczących pewnych stad ryb w Morzu Bałtyckim.

Jak zaznaczyła prezydencja i kilka państw członkowskich, ostateczne porozumienie było możliwe dzięki pracom przygotowawczym przeprowadzonym regionalnie na forum BALTFISH.

Po ostatecznym zredagowaniu tekstu pod kątem prawno-językowym punkt ten zostanie umieszczony w części A porządku jednego z najbliższych posiedzeń Rady.

Porozumienie określa na rok 2015, ile maksymalnie ryb można odłowić z konkretnych stad w Morzu Bałtyckim (całkowite dopuszczalne połowy (TAC) i kwoty) oraz ustala limity nakładu połowowego (ograniczenia działalności połowowej poprzez zmniejszenie liczby dni na morzu) dotyczące bałtyckich stad dorsza. Odnośne wartości ustalono przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, a w szczególności sprawozdań Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) i Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF).

Obowiązek wyładunku w przypadku stad poławianych w ramach pewnych połowów został wprowadzony rozporządzeniem 1380/2013 będącym częścią zreformowanej niedawno wspólnej polityki rybołówstwa. Zacznie on mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r. dla niektórych stad w Morzu Bałtyckim, a mianowicie dla małych gatunków pelagicznych (stada śledzia i szprota), połowów łososia (stada łososia) oraz połowów dorsza (stada dorsza), w przypadku których gatunki te określają dane połowy. W związku z wprowadzeniem obowiązku wyładunku złowionych ryb proponowane uprawnienia do połowów będą odzwierciedlać przejście z ilości wyładowanej na ilość złowioną.

Porozumienie dotyczy przede wszystkim całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot połowowych dla państw członkowskich poławiających na wspólnotowych wodach regionu bałtyckiego. Najważniejsze zmiany – zmniejszenie, zwiększenie lub utrzymanie TAC względem roku 2014 – przedstawiono w tabeli poniżej. Warto zauważyć, że Rada z własnej inicjatywy ograniczyła wzrost TAC na śledzia (który ma wynieść 45% zamiast, jak proponowała Komisja, 51% we wschodnim Bałtyku oraz 15% zamiast 35% w Zatoce Botnickiej) i zmniejszyła TAC dotyczący łososia (-10% zamiast -8% zaproponowanych w podobszarze III bcd) i dorsza (-22% zamiast -20% zaproponowanych we wschodnim Bałtyku).

CAŁKOWITE DOPUSZCZALNE POŁOWY WSPÓLNOTY (TAC) W MORZU BAŁTYCKIM W ROKU 2015						
		Propozycja KOMISJI		Docelowa zmiana wg propozycji KOMISJI	Porozumienie RADY	Zmiana w stosunku do roku poprzedniego
<i>Nazwa łacińska</i>	STREFY POŁOWOWE ICES	TAC na 2014 r.	na 2015 r.	2015 r.	TAC na 2015 r.	
		w tonach	w tonach	w %	w tonach	w %
		1	2	3	4	5*
<i>Clupea harengus</i>	Morze Bałtyckie, podobszary 30–31 (Zatoka Botnicka)	137 800	186 534	35%	158 470	15%
<i>Clupea harengus</i>	Morze Bałtyckie, podobszary 22–24	19 754	22 220	12%	22 220	12%
<i>Clupea harengus</i>	Morze Bałtyckie, podobszary 25–27, 28.2, 29, 32	112 725	170 185	51%	163 451	45%
<i>Clupea harengus</i>	Morze Bałtyckie, podobszar 28-1 (Zatoka Ryska)	30 720	38 780	26%	38 780	26%
<i>Gadus morhua</i>	Morze Bałtyckie, podobszary 25–32 (basen wschodni)	65 934	52 747	-20%	51 429	-22%
<i>Gadus morhua</i>	Morze Bałtyckie, podobszary 22–24 (basen zachodni)	17 037	8 793	-48%	15 900	-7%
<i>Pleuronectes platessa</i>	Morze Bałtyckie, podobszary 22–32	3 409	3 249	-5%	3 409	0%
<i>Salmo salar**</i>	III bcd, z wyjątkiem podobszaru 32 (22–31)	106 587	97 911	-8%	95 928	-10%
<i>Salmo salar**</i>	Morze Bałtyckie, podobszar 32	13 106	10 034	-23%	13 106	0%
<i>Sprattus sprattus</i>	III bcd	239 979	199 622	-17%	213 581	-11%

Objaśnienia: Nazwa łacińska – nazwa polska*Clupea harengus* – śledź*Gadus morhua* – dorsz*Pleuronectes platessa* – gładzica*Salmo salar* – łosoś atlantycki*Sprattus sprattus* – szprot

* Ujemna wartość procentowa oznacza zmniejszenie TAC, dodatnia – zwiększenie, a zerowa – dotychczasowy poziom.

** Dopuszczalny połów jako liczba osobników.

Ponadto porozumienie przewiduje, że nastąpi utrzymanie limitów nakładu połowowego, i określa liczbę dni na morzu w odniesieniu do połowów dorsza (147 dni dla zachodniego Bałtyku i 146 dla wschodniego Bałtyku).

W celu uproszczenia i zwiększenia przejrzystości podejmowanych corocznie decyzji w sprawie TAC i kwot, od 2006 roku uprawnienia do połowów w Morzu Bałtyckim są ustalane w odrębnym rozporządzeniu.

Łowiska powinny zostać otwarte 1 stycznia 2015 r.

Zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu z Lizbony to właśnie Rada przyjmuje akty ustalające i przyznające uprawnienia do połowów w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Dlatego jeżeli chodzi o wspomniane gatunki, nie jest wymagany udział Parlamentu Europejskiego ani opinia Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

Doroczne konsultacje UE–Norwegia dotyczące 2015 r.

Rada przeprowadziła wymianę poglądów przed dorocznymi konsultacjami UE z Norwegią podejmowanymi w ramach dwustronnej umowy o rybołówstwie. Pierwsza runda konsultacji odbędzie się w Bergen (Norwegia) w dniach 17–21 listopada, a druga w Clonakilty (Irlandia) w dniach 1–5 grudnia.

Większość delegacji była zdania, że umowa z Norwegią jest użyteczna, ale stwierdziła też, że UE powinna zastosować ostrożne podejście do TAC i innych powiązanych środków dotyczących najważniejszych stad w Morzu Północnym podlegających wspólnemu zarządzaniu. Delegacje te zalecają też ostrożne podejście w odniesieniu do innych stad, które dopiero warto byłoby wskazać i włączyć do wzajemnej wymiany kwot.

Niektóre delegacje stwierdziły w związku z tym, że negocjacje będą łatwiejsze, jeśli osiągnięte zostanie porozumienie z Norwegią i Wyspami Owczymi w sprawie makreli.

Główne zagadnienia do konsultacji w tym roku to:

- szczegółowe uzgodnienia co do zarządzania siedmioma stadami ryb podlegającymi wspólnemu zarządzaniu w Morzu Północnym (dorsz, płamiak, gładzica, witlinek, śledź, makrela i czarniak szelfu północnego) i w Skagerraku (dorsz, płamiak, witlinek, gładzica, krewetka, śledź i szprot), w tym przede wszystkim ustalenie TAC i kwot dla poszczególnych stron, zgodnie z długoterminowymi planami zarządzania i wypracowanymi uzgodnieniami co do podziału;
- ewentualne zmiany w długoterminowych planach zarządzania stadami płamiaka i śledzia w Morzu Północnym w świetle nowej opinii ICES; oraz
- wzajemna wymiana uprawnień do połowów – która ma m.in. umożliwić rybakom obu stron kontynuowanie szeregu ważnych dla nich operacji połowowych – w tym uprawnień do połowów dorsza arktyczno-norweskiego w wodach Norwegii oraz inne środki dotyczące połowów będących przedmiotem zainteresowania obu stron.

Umowa dwustronna o połowach między UE a Norwegią z 1980 r. obejmuje wspólne stada w Morzu Północnym – niektóre z nich zarządzane wspólnie, a inne nie. Roczne całkowite dopuszczalne połowy (TAC) ustalane są wspólnie przez UE i Norwegię w odniesieniu do wspólnych stad podlegających wspólnemu zarządzaniu. Istnieją długoterminowe plany wspólnego zarządzania stadami dorsza, plamiaka, śledzia i czarniaka oraz podstawowe zasady dotyczące długoterminowego planu zarządzania stadami gładzicy. W styczniu 2010 r. została zawarta 10-letnia umowa z Norwegią w sprawie makreli obejmująca między innymi kwestię wzajemnego dostępu do Morza Północnego. Umowa ta jest uzależniona od satysfakcjonującej ogólnej umowy dwustronnej. Wzajemna wymiana kwot powinna się odbywać z zachowaniem ogólnej równowagi w ramach umowy.

Doroczne posiedzenie komisji ICCAT

Ministrowie przeprowadzili wymianę poglądów przed specjalnym posiedzeniem Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), które odbędzie się w dniach 10–17 listopada 2014 r. w Genui (Włochy). Była to okazja do przedstawienia na szczepku Rady wytycznych dotyczących przygotowania stanowisk UE na posiedzenie ICCAT.

Niektóre państwa członkowskie zaznaczyły, że aktualna naukowa ocena stada tuńczyka błękitnopłetwego we wschodniej części Atlantyku mająca posłużyć do przygotowania dorocznego posiedzenia ICCAT potwierdza, że środki nakładane od wielu lat na rybaków są wdrażane właściwie, a także wskazuje na odbudowę stada tuńczyka błękitnopłetwego. Państwa te wystąpiły o zwiększenie całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) na ten rok, z kolei inne państwa członkowskie opowiedziały się za utrzymaniem ostrożnego podejścia ze względu na brak jednoznacznej opinii naukowej.

W dniu 8 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum ICCAT. Ten ogólny mandat ma zastosowanie do corocznych i specjalnych posiedzeń ICCAT od roku 2014 do 2019, określa zasady odnoszące się do stanowiska UE i sposób corocznego ustalania stanowiska UE, jakie należy zająć na forum ICCAT.

W roku 2006 ICCAT przyjęła 15-letni plan odbudowy stada tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku. Plan ten następnie modyfikowano w latach 2008, 2009 i 2010, a w 2012 r. w istotny sposób go zmieniono. Ostatnia zmiana dotyczyła – obok kwestii związanych z kontrolą – TAC na 2013 r. i na lata późniejsze; wielkość TAC ustalono na 13 400 ton przy zastosowaniu kwotowego klucza podziału. Na corocznym posiedzeniu w 2013 r. TAC utrzymano na poziomie 13 400 ton, jednak zwiększono elastyczność w zakresie połowów tuńczyka błękitnopłetwego w wodach przybrzeżnych niebędących tarliskiem.

Na posiedzeniu w 2013 r. UE nie sprzeciwiła się utrzymaniu dotychczasowego poziomu TAC tuńczyka błękitnopłetwego w zachodniej części Atlantyku, choć opowiadała się raczej za jego obniżeniem.

W 2013 r. nie zostały przyjęte unijne propozycje dotyczące ochrony żarłacza śledziowego i ostronosa atlantyckiego, nie został też przyjęty zakaz obcinania płetw rekinom na morzu. Niektóre z tych propozycji mają być jednak przedstawione ponownie w roku 2014.

Komisja ICCAT odpowiada za ochronę tuńczyka i gatunków tuńczykowatych w Oceanie Atlantyckim i morzach przyległych, m.in. w Morzu Śródziemnym. Odpowiada zatem za zarządzanie m.in. takimi gatunkami, jak tuńczyk błękitnopłetwy, włócznik i tuńczyki tropikalne. Organizacja ta została utworzona w 1969 r., a w jej skład wchodzi 49 umawiających się stron, w tym UE, Zjednoczone Królestwo i Francja (te dwa ostatnie kraje występują w imieniu swoich terytoriów zamorskich). Doroczne posiedzenie ICCAT jest ściśle związane z zarządzaniem stadami tuńczyka błękitnopłetwego, które ma zasadnicze skutki finansowe dla europejskich flot tuńczykowych i miejsc pracy tuńczyka.

ROLNICTWO

Śródkresowy przegląd strategii „Europa 2020”

Rada przeprowadziła debatę polityczną na temat wkładu sektora rolnego w śródkresowy przegląd strategii „Europa 2020” ([13836/14](#)).

Wielu ministrów jest przekonanych, że cele strategii „Europa 2020” są dziś bardzo adekwatne i że realizacja tej strategii ma podstawowe znaczenie dla zatrudnienia i wzrostu gospodarczego w nadchodzących latach. Niemniej jednak ministrowie ci przyznali, że postępy w realizacji celów w zakresie zatrudnienia, badań i rozwoju oraz ograniczania ubóstwa nie są wystarczające, i podkreślili znaczenie podejmowania dodatkowych wysiłków w tych dziedzinach. Kilka delegacji zaznaczyło, że zalecenia przygotowane na szczepie UE powinny pozwalać państwom członkowskim na większą elastyczność we wdrażaniu środków, stosownie do ich sytuacji krajowej.

Większość ministrów podkreślała znaczenie sektora rolnego i rolno-spożywczego w przyczynianiu się do realizacji strategii „Europa 2020”. Wielu z nich stwierdziło, że zreformowana niedawno wspólna polityka rolno (WPR) stanowi ramy odpowiadające celom ustanowionym w strategii „Europa 2020”. Na wdrożenie nowych środków i ich efekty należy przeznaczyć więcej czasu – dopiero potem można będzie przystąpić do dalszej oceny wkładu nowej WPR w realizację strategii. Jako przykład potencjału w zakresie usprawnienia badań i rozwoju w rolnictwie podawano często program europejskiego partnerstwa innowacyjnego w rolnictwie.

Nowa WPR przyczyni się znacznie – zwłaszcza poprzez środki odnoszące się do rozwoju obszarów wiejskich – do osiągnięcia celu strategii „Europa 2020” w zakresie zatrudnienia poprzez działania mające służyć utrzymaniu miejsc pracy na obszarach wiejskich i poprawie atrakcyjności tych obszarów, zwłaszcza dla młodych ludzi.

Wyniki dyskusji przeprowadzonej przez ministrów prezydencja przekaze Radzie do Spraw Ogólnych w grudniu, tak by mogła ona przygotować grudniowe posiedzenie Rady Europejskiej.

Strategia „Europa 2020” jest dziesięcioletnią strategią UE na rzecz wzrostu i zatrudnienia, którą wprowadzono w roku 2010, po to by spróbować przezwyciężyć kryzys gospodarczy w Europie. Strategia ta ma zaradzić niedociągnięciom w zakresie europejskiego modelu wzrostu i stworzyć warunki dla inteligentnego, zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Przed UE postawiono pięć zasadniczych celów, które mają zostać zrealizowane do roku 2020. Cele te dotyczą zatrudnienia, badań i rozwoju, klimatu/energii, edukacji oraz włączenia społecznego i ograniczania ubóstwa. Cele strategii są także wspierane siedmioma inicjatywami przewodnimi, dzięki którym UE zyskała ramy pozwalające jej samej i władzom poszczególnych państw wzmacniać wzajemnie swoje wysiłki w dziedzinach wspierających priorytety strategii „Europa 2020”, takie jak innowacje, gospodarka cyfrowa, zatrudnienie, młodzież, polityka przemysłowa, ubóstwo i efektywne gospodarowanie zasobami.

Inne dźwignie wykorzystywane przez UE, np. europejski jednolity rynek, budżet UE oraz unijna agenda zewnętrzna, również przyczyniają się do realizacji celów wyznaczonych w strategii. Strategia „Europa 2020” jest realizowana i monitorowana w ramach europejskiego semestru – rocznego cyklu koordynowania polityk gospodarczych i budżetowych.

W marcu 2014 r., cztery lata po uruchomieniu strategii „Europa 2020”, Komisja opublikowała komunikat podsumowujący jej realizację. W maju 2014 r. rozpoczęto konsultacje publiczne mające zasilić śródkresowy przegląd strategii „Europa 2020”; są one otwarte do dnia 31 października 2014 r.

Kwestie dotyczące międzynarodowego handlu produktami rolnymi

Komisja poinformowała ministrów o aktualnych kwestiach z zakresu międzynarodowego handlu produktami rolnymi.

W agendzie WTO będącej następstwem konferencji na Bali wyznaczono cel polegający na sfinalizowaniu do końca roku programu prac po konferencji na Bali, lecz ze względu na fakt, że Indie odmówiły zatwierdzenia protokołu o ułatwieniach w handlu, prace uległy opóźnieniu. Następne posiedzenie Rady Generalnej WTO, na którym kontynuowane będą dyskusje na temat przewyciężenia impasu, odbędzie się w dniu 21 października.

Pod koniec września UE i Kanada sfinalizowały dwustronną kompleksową umowę gospodarczo-handlową (CETA).

Jeśli chodzi o negocjacje w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP), siódmą ich rundę zakończono w dniu 3 października 2014 r. Choć w ramach tej rundy osiągnięto pewne postępy, nadal jest wiele do zrobienia. Harmonogram następnej rundy jest jeszcze niesprecyzowany z powodu zmian na szczeblu politycznym i publicznym po obu stronach.

Wielu członków Rady wskazało, że potrzebne są zrównoważone umowy międzynarodowe dotyczące rolnictwa. Niektórzy ministrowie stwierdzili, że negocjacje powinny się koncentrować na znoszeniu barier pozataryfowych. Byli ponadto zdania, że takie kwestie jak ochrona oznaczeń geograficznych, bezpieczeństwo żywności i normy dobrostanu zwierząt są kluczowymi elementami określającymi szczególny charakter rolnictwa UE. Niektóre państwa członkowskie przypomniały, jak duże znaczenie mają międzynarodowe negocjacje handlowe dla znalezienia alternatywnych rynków zbytu na unijne produkty rolne w związku z zakazem wprowadzonym przez Rosję.

Afrykański pomór świń

Rada przeprowadziła wymianę poglądów na temat sytuacji w zakresie afrykańskiego pomoru świń w UE.

Niektórzy z ministrów podkreślali ryzyko dalszego rozprzestrzeniania się tej choroby w UE. Poparli zatem państwa członkowskie, które bezpośrednio ucierpiały z powodu tej choroby, w ich żądaniu, by Komisja:

- skoordynowała unijne środki weterynaryjne i sanitarne w celu zlikwidowania afrykańskiego pomoru świń i zapobieżenia rozprzestrzenieniu się tej choroby na terytoriach UE, które nie zostały nią jeszcze dotknięte;
- zadbała o to, by udział UE mógł pokrywać większość kosztów związanych z zapobieganiem tej chorobie, jej kontrolą i likwidowaniem, w ramach finansowego wkładu UE, w tym koszty pobierania próbek i przeprowadzania testów laboratoryjnych;
- przeanalizowała możliwość zwrotu kosztów środków weterynaryjnych i sanitarnych zastosowanych w celu zlikwidowania ognisk afrykańskiego pomoru świń (np. wybijanie i likwidowanie trzody chlewnej, pasze, dodatki paszowe, materiały paszowe, produkty lecznicze, dezynfekcja itd.).

Komisja potwierdziła, że warunki udziału UE na poziomie 75% dla środków weterynaryjnych w państwach członkowskich, które bezpośrednio ucierpiały z powodu tej choroby, zostały spełnione, i wyraziła gotowość na dodatkowe nowe środki.

Afrykański pomór świń jest ciężką chorobą świń wywierającą poważne skutki gospodarcze. W UE została ona po raz pierwszy wykryta na Litwie na początku 2014 r. Mimo rygorystycznych środków weterynaryjnych i sanitarnych przyjętych w celu jej opanowania przeniosła się do Polski, na Łotwę i do Estonii, przynosząc poważne straty rolnikom i podmiotom gospodarczym zajmującym się handlem trzodą chlewną i produktami z wieprzowiny. Wydaje się, iż choroba ta przedostała się do UE z Federacji Rosyjskiej i być może z Białorusi, gdzie istniała od lat i gdzie właściwym organom sanitarnym nie udało się jej zlikwidować ani zapobiec jej dalszemu rozprzestrzenianiu.

Sprawy różne**– *Wprowadzony przez Rosję zakaz dotyczący produktów rolnych pochodzących z UE***

Ministrowie omówili wpływ i konsekwencje zakazu importu produktów rolnych pochodzących z UE wprowadzonego przez Rosję i obowiązującego od początku sierpnia bieżącego roku. Był to dalszy ciąg dyskusji, jakie miały miejsce na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa zorganizowanym w dniu 5 sierpnia przez prezydencję włoską.

Na wniosek delegacji polskiej Rada omówiła możliwość wprowadzenia dodatkowych środków mających wspierać rynek mleka, który ucierpiał z powodu rosyjskiego zakazu dotyczącego unijnych produktów rolnych. Polska uważa, że takie środki, jak wprowadzenie refundacji wywozowych i podniesienie cen interwencyjnych, mogłyby złagodzić spadek cen, jaki zaobserwowano na rynku mleka państw członkowskich najbardziej dotkniętych tym zakazem ([13707/14](#)).

Estonia, Finlandia, Łotwa i Litwa wezwały do wprowadzenia bezpośrednich środków wsparcia dla ich producentów produktów mleczarskich, którzy w związku z rosyjskim zakazem borykają się z problemem drastycznego spadku cen mleka. Większość ministrów potwierdziła, że konieczne jest wykazanie się na szczeblu UE solidarnością wobec tych państw członkowskich, których sektor mleczarski ucierpiał najbardziej, a Komisja wyraziła gotowość rozważenia takiego bezpośredniego wsparcia. Niektórzy z ministrów zwrócili się jednak o dodatkowe informacje na temat ukierunkowanych rekompensat przewidywanych przez Komisję. Inni z kolei nalegali, by spełnione zostały pewne warunki, a jeszcze inni wskazywali na trudności finansowe związane z ewentualnymi nowymi środkami. Dyskusja na temat ewentualnych ukierunkowanych rekompensat dla producentów produktów mleczarskich w krajach bałtyckich i Finlandii będzie kontynuowana na podstawie bardziej szczegółowych informacji, które ma przekazać Komisja.

Niektóre państwa członkowskie wskazały również, że środki nadzwyczajne, które uruchomiono w ramach wsparcia dla sektora owoców i warzyw wkrótce po wprowadzeniu przez Rosję zakazu, okazały się niewystarczające dla złagodzenia poważnych trudności, z jakimi mają do czynienia ich producenci.

Federacja Rosyjska wprowadziła w dniu 7 sierpnia jednoroczny zakaz importu wielu produktów rolnych, surowców i środków spożywczych pochodzących z Unii Europejskiej. Zakaz ten jest odpowiedzią na sankcje nałożone na Rosję w związku z sytuacją na Ukrainie. Lista zakazanych produktów została nieznacznie zmodyfikowana w dniu 20 sierpnia. Znalazły się na niej mięso, ryby i skorupiaki, mleko i produkty mleczarskie, owoce i warzywa, kielbasy oraz produkty spożywcze lub gotowe. W sierpniu i wrześniu Komisja podjęła środki nadzwyczajne w odniesieniu do owoców i warzyw. Na początku września przyjęto również środki rynkowe w sektorze mleczarskim.

– *Negocjacje na forum Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek*

Komisja przekazała Radzie informacje na temat aktualnej sytuacji, jeśli chodzi o negocjowanie – w ramach Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek (IOC) – nowej umowy, która ma zastąpić umowę z roku 2005 ([14004/14](#)). Ministrowie wyrazili zaniepokojenie opóźnieniem IOC w przyjmowaniu przedłużenia obecnej umowy o jeden rok w oczekiwaniu na zakończenie negocjacji nowej umowy.

Niektóre państwa członkowskie poparły wniosek Komisji dotyczący przedłużenia o jeden rok stosowania obecnej umowy.

Umowa międzynarodowa z 2005 r. została wynegocjowana pod auspicjami Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD); umową tą zarządza IOC. Bieżąca umowa weszła w życie 1 stycznia 2006 r. i wygaśnie 31 grudnia 2014 r., chyba że IOC postanowi inaczej. Nowa umowa jest omawiana w ramach IOC od roku 2013, ale nie zostanie zawarta przed wygaśnięciem umowy z roku 2005.

Z tego powodu w dniu 15 września br. Rada udzieliła Komisji mandatu, aby ta złożyła wniosek o przedłużenie o jeden rok obowiązywania obecnej umowy (zob. „inne punkty”). Międzynarodowej Radzie ds. Oliwy z Oliwek przewodniczy obecnie Turcja.

IOC została ustanowiona w roku 1959, aby zarządzać schedą po międzynarodowych umowach towarowych zawartych w ostatnich pięćdziesięciu latach w celu ochrony i wspierania uprawy drzew oliwnych, produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych. Członkami IOC są: UE (reprezentowana przez Komisję) i 16 państw (Albania, Algieria, Argentyna, Czarnogóra, Egipt, Irak, Iran, Izrael, Jordania, Liban, Libia, Maroko, Syria, Tunezja, Turcja i Urugwaj).

– ***Wprowadzony przez Rosję zakaz dotyczący produktów rybołówstwa pochodzących z UE***

Ministrowie zostali poinformowani przez Komisję o skutkach rosyjskiego zakazu dotyczącego unijnych produktów rybołówstwa oraz o najlepszych sposobach reagowania na ten zakaz.

Niektóre delegacje zaznaczyły, że zakaz importu wprowadzony przez Rosję ma także poważne skutki dla rybołówstwa UE, a w szczególności dla połowów pelagicznych.

Komisja wspomniała w tym kontekście o możliwych rozwiązaniach, np. o wykorzystaniu dopłat do przechowywania, pomocy z tytułu tymczasowego zaprzestania działalności oraz pomocy państwa.

Ponadto w przypadku niektórych połowów pelagicznych zaproponowano ostatecznie możliwość przeniesienia na rok 2015 części tegorocznych kwot (25%) – w formie przenoszenia kwot połowowych w ramach umowy o TAC i kwotach dotyczących Bałtyku (zob. powyżej).

– ***Rosyjskie działania skierowane przeciwko statkowi rybackiemu z UE***

Delegacja Litwy poinformowała Radę o niedawnych działaniach Rosji skierowanych przeciwko statkowi rybackiemu na Morzu Barentsa.

Kilka państw członkowskich poparło apel litewskich władz o natychmiastowe uwolnienie tego statku przez władze Rosji.

18 września 2014 r. litewski statek rybacki „Juros Vilkas” został zatrzymany przez Rosję na wodach międzynarodowych na Morzu Barentsa i został odholowany do portu w Murmańsku. Załoga była przetrzymywana do dnia 22 września 2014 r., a sam statek jest nadal przetrzymywany przez rosyjskie władze. Statek ten znalazł się przypadkowo na wodach rosyjskich i przebywał tam przez około godzinę w dniu 8 września 2014 r. Podobny incydent miał miejsce również ostatnio w związku z innym litewskim statkiem.

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

ROLNICTWO

Środki promocyjne dotyczące produktów rolnych

W następstwie osiągnięcia porozumienia w pierwszym czytaniu z Parlamentem Europejskim Rada przyjęła rozporządzenie w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich ([PE-CONS 90/14](#)). Delegacje Zjednoczonego Królestwa, Holandii i Szwecji głosowały przeciwko.

Rozporządzenie to odnawia ramy prawne odnoszące się do promowania europejskich produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich w kontekście bardzo dużej konkurencji, z którą UE ma dziś do czynienia.

Ustanawia ono ramy mające służyć określeniu priorytetów strategicznych i zachęceniu do działań promocyjnych na nowych rynkach, np. w państwach trzecich. Ponadto jako że zreformowana wspólna polityka rolna, która wejdzie w życie 1 stycznia 2015 r., zachęca rolników do tego, by się organizowali, nowy system promowania zostanie otwarty na nowych beneficjentów, np. organizacje producentów. Rozporządzenie przewiduje również nowe możliwości promowania, np. poprzez podawanie informacji o pochodzeniu produktów lub podawanie nazw marek, pod pewnymi warunkami.

Więcej szczegółów w dokumencie [14136/14](#).

Kontrola wydatków rolnych przeprowadzana przez państwa członkowskie

Rada przyjęła konkluzje na temat sprawozdania specjalnego Trybunału Obrachunkowego pt. „Wiarygodność wyników kontroli wydatków rolnych przeprowadzanych przez państwa członkowskie” w wersji przedstawionej w dok. [13616/14](#).

Wykorzystywanie w nawozach organicznych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego

Rada postanowiła nie sprzeciwiać się przyjęciu rozporządzenia Komisji zmieniającego rozporządzenie 142/2011 w sprawie wykonania rozporządzenia 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy ([13239/14](#)).

Rozporządzeniem 1069/2009 ustanowiono przepisy dotyczące ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w celu zapobieżenia zagrożeniu stwarzanemu przez te produkty dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz zminimalizowania tego zagrożenia. Rozporządzenie 142/2011¹ ustanawia przepisy wykonawcze do rozporządzenia 1069/2009, w tym przepisy dotyczące przyjęcia alternatywnych metod stosowania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wymogi w zakresie wprowadzania do obrotu nawozów organicznych i niektórych innych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Rozporządzenie delegowane rozszerza obecne warunki przejściowe, na których nawozy organiczne, polepszacze gleby i inne podłoża uprawowe zawierające części produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego można zwolnić z procedury rejestracji lub z kontroli mającej zwykle zastosowanie do tych produktów.

Rozporządzenie Komisji podlega procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą. Oznacza to, że skoro Rada wyraziła zgodę, Komisja może je przyjąć, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.

Umowa międzynarodowa w sprawie oliwy z oliwek – stanowisko UE

W dniu 15 września 2014 r. Rada przyjęła w drodze procedury pisemnej decyzję dotyczącą stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu UE na forum Rady Członków Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek w sprawie przedłużenia Umowy międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2005 r. ([11912/14](#)).

W decyzji tej Rada udziela Komisji mandatu do wystąpienia o przedłużenie okresu obowiązywania obecnej umowy o jeden rok w oczekiwaniu na zawarcie nowej umowy (zob. powyżej: negocjacje na forum Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek).

POLITYKA HANDLOWA

Umowa z Kolumbią i Peru – przystąpienie Chorwacji

Rada przyjęła decyzję zatwierdzającą podpisanie oraz tymczasowe stosowanie dodatkowego protokołu do umowy o handlu między UE a Kolumbią i Peru, w celu uwzględnienia przystąpienia Chorwacji do Unii Europejskiej ([13806/14](#) + [12592/14](#) + [12594/14](#) + [12595/14](#) + [12595/14 COR 1](#) + [12595/14 COR 2](#)).

Porozumienie WTO w sprawie zamówień publicznych Czarnogóra i Nowa Zelandia

Rada postanowiła zatwierdzić przystąpienie Czarnogóry i Nowej Zelandii do zmienionego porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych.

Te dwie decyzje Rady ustanawiają stanowisko, jakie ma zająć UE w ramach Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie przystąpienia Czarnogóry i Nowej Zelandii, na konkretnych warunkach określonych w załącznikach do tych decyzji.

¹ Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.

TRANSPORT

Transport lądowy towarów niebezpiecznych

Rada postanowiła nie sprzeciwiać się przyjęciu przez Komisję dyrektywy dostosowującej unijne przepisy dotyczące transportu lądowego towarów niebezpiecznych do zmian dokonanych w stosownych umowach międzynarodowych ([13608/14](#) + *ADD I*).

Państwa członkowskie muszą przenieść te zaktualizowane przepisy do prawa krajowego do końca czerwca 2015 roku.

Projekt dyrektywy, która zmienia załączniki do dyrektywy 2008/68 w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych, podlega procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą. Oznacza to, że skoro Rada wyraziła zgodę, Komisja może ją przyjąć, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.
